

Rezolucja końcowa
XIV Forum Parlamentów Regionalnych Południowego Bałtyku
w dniach 12–14 czerwca 2016 r. w Kilonii

XIV Forum Parlamentów Regionalnych Południowego Bałtyku obradowało w dniach 12–14 czerwca 2016 r. w Kilonii na następujący temat:

**„Gospodarka rolno-spożywcza i rybna – innowacyjność i współpraca
w Regionie Południowego Bałtyku“**

Wraz z powołaniem Wspólnoty Europejskiej gospodarka rolno-spożywcza i rybna była jednym z pierwszych wspólnych obszarów współpracy, spinając wspólną politykę europejską. Rolnictwo i gospodarka żywnościowa stanowią również priorytetowy obszar polityki współpracy z regionami Rosji. Aktualnie na rynku mleczarskim i rynkach innych produktów we wszystkich regionach obszaru Południowego Bałtyku mamy do czynienia z przeobrażeniami strukturalnymi. Rozwój obszarów wiejskich i różnorodność zagospodarowania przestrzeni rolniczej kształtuje oblicze Europy oraz naszych regionów w obszarze Południowego Bałtyku. Rodzaj zagospodarowania ma duży wpływ na środowisko, sposób odżywiania się oraz kulturę danego regionu. Liczne europejskie wymogi dotyczące standardów ochrony środowiska i praw konsumentów stanowią wspólne wyzwania w obszarze Południowego Bałtyku.

Gospodarka rolno-spożywcza i rybna wraz z sektorem produkcji i przetwarzania żywności stanowi ważny element siły napędowej wzrostu rozwoju gospodarczego w regionach Południowego Bałtyku. Warunki oraz sposób, w jakich odbywa się produkcja i konsumpcja żywności to jedna z głównych ekonomicznych, ekologicznych, społecznych i socjalnych kwestii naszych czasów. Dotyczy ona całego społeczeństwa oraz fundamentalnych zasad etyki, takich jak zapewnienie wyżywienia na świecie, odpowiedzialne gospodarowanie zasobami oraz dobrostan zwierząt.

Ponadto rolnictwo kultywuje i chroni rodzime krajobrazy kulturowe, poruszając się jednocześnie w kontekście sprzeczności pomiędzy zachowaniem dóbr publicznych a wymogami produkcji rolnej. Rolnictwo konfrontowane jest z wielorakimi wyzwaniami, takimi jak zrównoważone gospodarowanie, ochrona klimatu i wód gruntowych, zachowanie różnorodności biologicznej oraz ograniczenie zajmowania terenów. Sektor rolnictwa z jednej strony zmaga się z postępującym wyczerpywaniem się zasobów, z drugiej strony zobligowany jest do znalezienia właściwych rozwiązań w tym zakresie.

Rolnictwu i leśnictwu przypada szczególna rola w zakresie ochrony klimatu. Z jednej strony przyczyniają się one w sposób sukcesywny do redukcji emisji gazów cieplarnianych poprzez pochłanianie dwutlenku węgla (CO₂) w przyrastającej biomasy. Z drugiej strony rolnictwo powoduje powstawanie znacznych emisji częściowo w wyniku procesów naturalnych oraz związanych z gospodarowaniem.

Akwakultura jako część wspólnej polityki rybołówstwa Unii Europejskiej jest od lat najsilniej rosnącym sektorem produkcji żywności na świecie. Akwakultura związana z hodowlą ryb wyróżnia się w porównaniu do wszystkich innych procesów produkcji białka zwierzęcego najlepszym bilansem ekologicznym, zaś biorąc pod uwagę niewykorzystane jeszcze do tej pory zasoby jest w stanie nadal znacząco się rozwijać przy poszanowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

Forum Parlamentów zajmowało się społecznymi zagadnieniami gospodarki rolno-spożywczej i rybnej, zrównoważoną produkcją, kwestiami zdrowego odżywiania i ochrony praw konsumenta a także rozwojem obszarów wiejskich. W oparciu o debaty z ekspertami ze wszystkich zaangażowanych regionów sformułowane zostały **wspólne wytyczne** dotyczące przyszłości gospodarki rolno-spożywczej i rybnej, które powinny znaleźć odzwierciedlenie w polityce regionalnej, krajowej, europejskiej i międzynarodowej.

Adresatami są decydenci reprezentujący różne szczeble europejskiego systemu wielopoziomowego zarządzania oraz organizacje międzynarodowe, a mianowicie: Parlament Europejski, Komisja Europejska oraz Rada Europejska, instytucje państw leżących w basenie Morza Bałtyckiego (Konferencja Parlamentarna Morza Bałtyckiego, Rada Państw Morza Bałtyckiego, HELCOM, międzyrządowy Komitet ds. Planowania Przestrzennego i Rozwoju VASAB), Organizacja Narodów Zjednoczonych, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa FAO, rządy krajowe, władze regionalne i samorządy terytorialne oraz parlamenty partnerskie w regionie Południowego Bałtyku.

Preambuła

Regiony zaangażowane w prace Forum Parlamentów Południowego Bałtyku podkreślają znaczenie otwartych granic oraz różnorodność regionów i kultur, stanowiących istotę integracji europejskiej. Integracja regionów przygranicznych jest warunkiem udanego rozwoju gospodarki i nauki jak i tożsamości kulturowej w obszarze Południowego Bałtyku. Regiony deklarują przywiązanie do zasad demokratycznego społeczeństwa informacyjnego społeczeństwa wiedzy. Konieczną podstawę społecznej debaty stanowi niezależność mediów oraz swobodna wymiana myśli.

We wszystkich dziedzinach polityki istotne jest, aby europejskie regiony mogły mieć wpływ, ich głos był słyszalny a informacje w przejrzysty sposób docierały do regionów. Budzą przy tym obawy tendencje na szczeblu Unii Europejskiej w ramach konsultacji dotyczących Europejskiego Rejestru

służącego przejrzystości, zmierzające do tego, by nie uwzględniać w wystarczającym stopniu szczególnej roli krajów związkowych, regionów/województw i samorządów terytorialnych i poddać je obowiązkowi rejestracji. Forum Parlamentów uważa, że posiadające demokratyczny mandat organy krajów związkowych, regionów/województw i samorządów terytorialnych oraz ich reprezentacje powinny zostać wyłączone z zakresu zastosowania Rejestru służącego przejrzystości instytucji europejskich.

W celu rozwoju innowacji i współpracy na rzecz przyszłości gospodarki rolno-spożywczej i rybnej regiony zaangażowane w prace Forum Parlamentów dostrzegają konieczność podjęcia następujących działań w obszarze Południowego Bałtyku:

Zapewnienie wyżywienia na świecie

- Podjęcie wzmożonych starań dla osiągnięcia istotnych dla sektora rolno-spożywczego Celów Zrównoważonego Rozwoju ONZ (SDG), przede wszystkim realizacji celu drugiego (eliminacja głodu, zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego, rozpowszechnienie dobrych nawyków żywieniowych oraz promocja zrównoważonego rolnictwa), a w szczególności zwrócenie uwagi na znaczenie małych gospodarstw rolnych oraz różnorodności biologicznej obszarów rolniczych (agrobioróżnorodności) dla zapewnienia wyżywienia na świecie.
- Przejęcie przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) wiodącej roli w zapewnieniu wyżywienia na świecie w zakresie rozwoju strategii, mających na celu dopasowanie sektora rolnictwa w kontekście wyzwań związanych ze zmianami klimatycznymi.
- Włączenie się rządów, także na szczeblu regionalnym, do rozpowszechniania oraz stosowania zasad uchwalonych przez Komisję Kodeksu Żywnościowego Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa FAO z października 2014 r. dotyczących podejmowania odpowiedzialnych inwestycji w rolnictwie oraz w całym łańcuchu żywieniowym.
- Ochrona owadów zapylających, szczególnie pszczoły miodnej (*Apis mellifera* L.), pszczoły dzikiej (apoidea) i pozostałych pożytecznych owadów, odgrywających zasadniczą rolę w ciągłości życia wielu gatunków roślin i zwierząt a także człowieka.
- Rozwój wymiany handlowej produktami rolnymi zgodnie z globalnymi kryteriami etyki, zachowującej potencjał rozwoju każdego regionu na świecie; dostrzeganie, wspieranie i rozwijanie go w poczuciu wspólnej odpowiedzialności.

Społeczne aspekty gospodarki rolno-spożywczej

- Dopasowanie rolnictwa do zmieniających potrzeb społecznych: troska o dobrostan zwierząt, ochrona klimatu i praw konsumenta, zrównoważone korzystanie z zasobów, takich jak gleba, woda i powietrze oraz zachowanie biologicznej różnorodności.
- Wsparcie tworzenia na uniwersytetach wydziałów oraz obszarów naukowo-badawczych dotyczących etyki rolnictwa i ochrony środowiska celem intensyfikacji badań nad zachowaniem bioróżnorodności oraz pogłębienia interdyscyplinarnej współpracy w zakresie nauk rolniczych, technicznych, przyrodniczych i humanistycznych.
- Wspieranie sprawiedliwego handlu („fair trade”) oraz podjęcie starań na rzecz zrównoważonej i oszczędzającej zasoby produkcji, włącznie z działaniami uświadamiającymi w zakresie zrównoważonych i uczciwych łańcuchów wartości dodanej, poczynając od procesów wytwarzania poprzez dystrybucję aż do sprzedaży artykułów rolno-spożywczych, w celu przeciwdziałania procesowi oddalania się znaczącej części społeczeństwa od zagadnień rolnictwa i gospodarki żywnościowej.
- Dalszy rozwój strategii mających na celu zapobieganie marnotrawstwu produktów rolno-spożywczych w całym łańcuchu produkcyjnym aż do redukcji odpadów żywnościowych wytwarzanych przez konsumentów ostatecznych.
- Wspieranie działalności edukacyjnej, badawczej oraz ochrony zapylających, pożytecznych owadów będących gwarantem utrzymania różnorodności biologicznej w ekosystemach.
- Opracowanie systemów certyfikacyjnych, które pozwoliłyby na uniknięcie pojawienia się na światowym rynku artykułów rolno-spożywczych i rybnych, pochodzących z produkcji prowadzonej w sposób niezrównoważony.

Zrównoważone rolnictwo

- Konsekwentne wdrażanie takich norm jak Ramowa Dyrektywa Wodna, Dyrektywa Azotanowa, Dyrektywa NERC (National Emission Reduction Commitments) w celu skutecznego ograniczania wprowadzania do wód substancji wpływających na eutrofizację w celu konsekwentnej realizacji Bałtyckiego Planu Działań HELCOM na płaszczyźnie krajowej i regionalnej.
- Dalszy rozwój i konsekwentne wdrażanie strategii – w ramach narodowych planów działań – mających na celu ograniczenie stosowania środków ochrony roślin i nawozów.

- Przestrzenne ograniczenie zajmowania terenów oraz wprowadzenie systemu zarządzania tymi powierzchniami, pozwalającego m.in. na priorytetowe wykorzystanie terenów przemysłowych przed terenami rolniczymi.
- Zachowanie biologicznej różnorodności w ekosystemach objętych ochroną zgodnie z prawem europejskim w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000 zgodnie z wymogami rozwoju rolnictwa, gospodarki i społeczeństwa.
- Docenienie znaczenia pszczół, grzebaczy i innych owadów na rzecz zapewnienia dochodów w rolnictwie poprzez ochronę tych ekosystemów oraz wypracowanie rozwiązań, koordynujących przemieszczanie rodzin pszczoł. W tym zakresie należy również kontynuować badania naukowe.
- Weryfikacja stanu populacji szczególnie chronionych gatunków występujących w siedliskach akwaticznych i znajdujących się w konkurencji do wykorzystania przez człowieka. Celem jest uzyskanie równowagi między człowiekiem a jego naturalnymi konkurentami, zachowanie populacji gatunków szczególnie chronionych, a przy tym minimalizacja negatywnych skutków dla gospodarki.
- Konieczność wykorzystania i dalszy rozwój zasobów genetycznych w bankach genów oraz w rolnictwie i ogrodnictwie w celu zidentyfikowania i zweryfikowania cech dotyczących efektywności gospodarowania zasobami, cech odporności na choroby i szkodniki, cech związanych z podwyższeniem jakości i odporności, tzn. wykorzystania dobrych cech starych odmian roślin i ras zwierząt z korzyścią dla bioróżnorodności, a przede wszystkim jakości środowiska i żywności.
- Umożliwienie rozwoju ogrodnictwa miejskiego, tzw. „urban gardening”, jako formy pozwalającej na obcowanie z roślinami i uczestnictwo w procesach produkcji żywności, a przez to na zdobywanie doświadczeń, edukację oraz zapewnienie zrównoważonego zaopatrzenia w żywność. Obejmuje to również zachowanie i wspieranie istniejących ogródków działkowych.
- Dalszy transgraniczny rozwój dobrostanu zwierząt i standardów ochrony zwierząt .

Rolnictwo a zmiany klimatyczne

- Wspieranie rządów przy wdrażaniu celów zawartych w pierwszym globalnym porozumieniu klimatycznym ONZ z grudnia 2015 r. z Paryża w ramach narodowych i międzynarodowych planów działania.

- Tworzenie interdyscyplinarnych sieci współpracy w zakresie badań i doradztwa z myślą o właściwym perspektywicznym przygotowaniu się na zmiany klimatu. Uwzględnić należy przy tym kwestie związane z oddziaływaniem zmian klimatycznych na zasoby wodne, ekstremalne zjawiska pogodowe, stan obszarów leśnych, rozprzestrzenianie się gatunków drzew czy też szkodników w rolnictwie pod kątem dalszej poprawy zwalczania klęsk żywiołowych i ochrony ludności, równoległe do realizowanych koniecznych działań prewencyjnych.
- Motywowanie jednostek szczebla gminnego i regionalnego do dalszych prac nad planami klimatycznymi, a tam gdzie ich brakuje – do ich sporządzenia - w celu redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz ochrony klimatu w sektorze rolnictwa np. poprzez zaniechanie zmian w zakresie zamiany łąk na grunty orne, rezygnacji z pogłębiania odwadniania oraz w miarę możliwości przeprowadzenie nawadniania/ renaturyzacji terenów podmokłych.
- Zmniejszenie szkodliwych skutków intensywnego rolnictwa dla klimatu, w szczególności emisji metanu i innych szkodliwych gazów do atmosfery, poprzez wprowadzanie zmian w strategiach zagospodarowywania obszarów rolnych, poprzez unikanie przenawożenia i redukcję pogłowia zwierząt. Konieczna jest intensyfikacja badań naukowych w tym zakresie.

Rozwój obszarów wiejskich

- Uhonorowanie różnorodnych społecznych dokonań rolnictwa np. ochrona przyrody i zachowanie gatunków, zachowanie i kultywowanie krajobrazu kulturowego oraz ochrona gruntów i wód powierzchniowych oraz ukierunkowanie funduszy wspierania rolnictwa zgodnie z zasadą przeznaczania środków publicznych na dobra publiczne. W dobie przemian demograficznych należy w szczególności wspierać peryferyjne i słabo strukturalnie obszary wiejskie, zmniejszać dysproporcje oraz zadbać o zachowanie poziomu jakości życia i zabezpieczenie usług bytowych.
- Zapewnienie przyspieszenia rozbudowy sieci szerokopasmowej w celu objęcia całego regionu, celem zapewnienia wzrostu wartości dodanej na obszarach wiejskich. Tam, gdzie nie jest to możliwe komercyjnie, konieczne jest umożliwienie powstania podstawowej infrastruktury cyfrowej na obszarach wiejskich poprzez dodatkowe zaangażowanie sektora publicznego w postaci inteligentnej i skutecznej polityki wsparcia.
- Wykorzystanie potencjału agroturystyki i turystyki przyrodniczej na rzecz rozwoju gospodarczego obszarów wiejskich.
- Wspieranie rzemieślniczego przetwarzania i regionalnej promocji produktów rolnych, co przyczyni się do zwiększenia wartości dodanej w regionach.

- Wspieranie pszczelarstwa jako jednej z kluczowych gałęzi rolnictwa, oddziałującej bezpośrednio na zwiększenie wydajności upraw wymagających zapylania i będącej gwarantem utrzymania różnorodności biologicznej w środowisku nas otaczającym.
- Wprowadzanie rozwiązań mających na celu zachęcenie młodych ludzi do podjęcia trudnego zawodu pszczelarza, również jako działalności dodatkowej.
- Podnoszenie atrakcyjności zawodów rolniczych poprzez transgraniczną wymianę w trakcie ich nauki, doradztwo oraz rozbudowę systemów zabezpieczenia społecznego, jak i uczciwe wynagrodzenie za wykonaną pracę.
- Wspieranie transgranicznej wymiany oraz wprowadzanie nowych kierunków kształcenia w zakresie kultury żywieniowej, zrównoważonej agroturystyki i zdobywania nowych rynków.

Rybołówstwo i akwakultura

- Likwidacja przestarzałych prawnych i technicznych rozwiązań w rybołówstwie morskim w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, oznaczających ryzyko niepełnego wykorzystania zalecanych limitów połowowych oraz marnotrawstwa zasobów połowowych.
- Należy zbadać możliwość wprowadzenia wieloletniego wspólnego systemu zarządzania zasobami morskimi z uwzględnieniem zmian środowiskowych. Podstawą tego systemu zarządzania muszą być każdorazowo ustalone wielkości zasobów poszczególnych gatunków umożliwiające trwałe ich zachowanie.
- Poprawa i dalszy rozwój krajowej koordynacji rybactwa śródlądowego i gospodarki stawowej w oparciu o cele Wspólnej Polityki Rybołówstwa.
- Korzystanie z obiektów akwakultury w ramach systemów sieciowych na Morzu Bałtyckim oraz systemów obiegów zamkniętych na lądzie jako łącznej formy produkcji ryb i małż i/lub glonów, na bazie ekstraktywnych i neutralnych substancji odżywczych, nie wywierających negatywnego wpływu na ekosystemy Morza Bałtyckiego.
- W miarę możliwości zachowanie i stabilizacja istniejących stawów hodowlanych jako zrównoważonej formy akwakultury, pełniącej podwójną funkcję: na rzecz gospodarki rybnej oraz ochrony przyrody, jako uhonorowanie świadczeń w interesie społecznym.
- Poprawa w zakresie lokalizacji systemów/obiektów akwakulturowych (planowanie przestrzenne) oraz uproszczeń procedur uzyskiwania pozwoleń.

- Poprawa warunków ramowych dla przedsiębiorstw akwakulturowych poprzez wypracowaną w dialogu z producentami kampanię promocyjno-wizerunkową.

Gospodarka żywnościowa

- Wsparcie – również na płaszczyźnie transgranicznej – klastrów i sieci współpracy małych i średnich przedsiębiorstw oraz dużych przedsiębiorstw z sektora gospodarki żywnościowej w ramach bliskiej współpracy z jednostkami badawczymi i uczelniami, w celu lepszej promocji regionalnej oraz podniesienia zdolności innowacyjnych i konkurencyjności a także wzmocnienia wartości dodanej tejże branży.
- Zapewnienie wartości dodanej w obszarach wiejskich poprzez stworzenie przejrzystych warunków w całym łańcuchu żywnościowym oraz ułatwienie wzajemnej wymiany handlowej i sprzedaży produktów regionalnych we wszystkich krajach w obszarze Południowego Bałtyku.
- Rozbudowa transgranicznych struktur współpracy sieciowej: w ramach łańcuchów produkcji żywności, pomiędzy regionalnymi klastrami z sektora gospodarki spożywczej oraz w ramach transferu technologii.
- Organizacja procesów produkcji żywności według kryteriów zrównoważonego rozwoju, co pozwoli w technologiach produkcji na skierowanie większej uwagi na efektywność energetyczną i oszczędność kosztów oraz na zapewnienie bezpieczeństwa żywności i kontrolę jakości.
- Dążenie do sprawiedliwego według poziomu danego regionu wynagrodzenia w przedsiębiorstwach branży spożywczej. W szczególności pragniemy ograniczyć do minimum zatrudnianie pracowników tymczasowych i stosowanie umów cywilno-prawnych.

Zdrowe odżywianie, ochrona praw konsumenta i medycyna weterynaryjna

- Sprawna koordynacja i implementacja polityki pod kątem ochrony konsumentów, nadzoru weterynaryjnego i policyjnego oraz z zakresu bezpieczeństwa i higieny w celu zapobiegania epizootii, czyli rozprzestrzenienia się chorób zakaźnych u zwierząt na określonych terytoriach, z uwzględnieniem międzynarodowych doświadczeń, norm naukowych i prac rozwojowych.
- Wprowadzenie skutecznej wymiany informacji pomiędzy krajami w zakresie epidemii szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych u zwierząt oraz pogłębienie współpracy w tym zakresie.

- Optymalizacja struktur kontroli żywności, wprowadzenie jednolitych standardów kontrolnych, zabezpieczenie właściwej częstotliwości kontroli oraz niezależności kontrolujących w celu zapewnienia koniecznej ochrony praw konsumentów.
- Szybka rozbudowa współpracy międzyregionalnej oraz europejskiej i transgranicznej z państwami trzecimi na rzecz ochrony praw konsumentów.
- Prowadzenie i przejęcie w ramach współpracy europejskiej prekursorskich kontroli towarów importowanych w portach w celu poprawy ochrony praw konsumentów w zakresie substancji niedopuszczonych do obrotu lub zakumulowanych.
- Dążenie do opracowania narodowych strategii przeciwdziałania odporności na antybiotyki we wszystkich krajach basenu Morza Bałtyckiego. Powinny one m.in. wspierać rozwój ścisłej współpracy medycyny ogólnej i medycyny weterynaryjnej w celu ograniczonego stosowania antybiotyków w obu tych obszarach – poza przypadkiem konieczności terapeutycznej, jak i przeciwdziałać rozpowszechnianiu odporności na antybiotyki poprzez prewencyjne działania w zakresie zdrowia i higieny. Forum Parlamentów Południowego Bałtyku wspiera tym samym postulaty Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego dotyczące wymiany doświadczeń i intensyfikacji współpracy, mającej na celu walkę z rosnącą odpornością na antybiotyki, co jest jednym z najważniejszych globalnych wyzwań w sektorze ochrony zdrowia, następnie prowadzenie badań naukowych w tym zakresie, wspieranie i intensyfikację wszelkich starań na rzecz stworzenia i wdrożenia globalnego planu działań dotyczącego kwestii odporności na antybiotyki, generalnego ograniczenia stosowania antybiotyków do absolutnego minimum – w szczególności w sektorze rolnictwa (hodowia bydła) i rybołówstwa (akwakultura) oraz zastosowanie antybiotyków rezerwowych wyłącznie w medycynie/ leczeniu ludzi. Tylko w ten sposób można będzie uniknąć dalszego rozpowszechniania się mechanizmów odporności na antybiotyki.
- Stworzenie większej przejrzystości w zakresie stosowania technologii genetycznej, np. poprzez obowiązek znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego w UE – w przypadku zwierząt karmionych roślinami modyfikowanymi genetycznie.
- Położenie nacisku na uświadamianie uczestniczących w łańcuchu żywienia przedsiębiorstw (producentów, zakładów spożywczych, przedsiębiorstw handlowych) aż po konsumentów w zakresie zdrowego odżywiania oraz praw konsumenta przy wsparciu placówek oświatowych, instytucji naukowo-badawczych i uczelni wyższych.
- Promowanie wzorców żywieniowych uwzględniających walory odżywcze produktów pochodzących z rybołówstwa bałtyckiego i akwakultury.

XV Forum Parlamentów Regionalnych Południowego Bałtyku

Forum Parlamentów Regionalnych Południowego Bałtyku dziękuje Sejmikowi Województwa Zachodniopomorskiego za gotowość zorganizowania XV Forum Parlamentów Regionalnych Południowego Bałtyku w roku 2017.

Kilonia, dnia 14 czerwca 2016 r.

Duma Obwodu Kaliningradzkiego

Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego

Sejmik Województwa Pomorskiego

Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego

Parlament Kraju Związkowego
Meklemburgia-Pomorze Przednie

Parlament Wolnego Hanzeatyckiego
Miasta Hamburg

Parlament Kraju Związkowego
Szlezwik-Holsztyn